

GYULAFEHÉRVÁRI KÖZLÖNY.

Hetilap a társadalom, közművelődés, szépirodalom és közigazgatás köréből.

Előfizetési árak:		Megjelen minden esütörtökön.	Hirdetési díjak:
Helyben, házhoz hordva	Vidékre, postán küldve:	Előfizetések, valamint a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők Gyulafehérvárra, a püspöki lyc. könyvnyomdába.	Egy háromszor hasábozott garmondosor vagy annak tér- mértéke 5 kr.
Egy évre . . . 4 frt.	Egy évre 4 frt 50 kr.		Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.
Félévre . . . 2 frt.	Félévre 2 frt 25 kr.	Kéziratok — melyek vissza nem adatnak — aláírva küldendők be.	Nyilttér soronként 15 kr.
Negyedévre . . . 1 frt.	Negyedévre 1 frt 25 kr.		A hirdetési és nyilttéri díjak előre fizetendők.
Egyes szám ára 10 kr.	Egyes szám ára 12 kr.		

HIRDETÉSEK és nyilttéri közlemények elfogadtatnak lapunk részére kiadóhivatalunkban (P. lyc. könyvnyomda, várutca) továbbá GOLDBERGER A. V., BARNA és Társa által Budapesten, FRIEDRICH SCHALEK, G. L. DAUBE & Comp. I. KNOLL, HAASENSTEIN és VOGLER Bécsben, — Prágában valamint Németország és Sveicz fővárosaiban is. DORN & COMP. által Hamburgban.

Néhány szó a városi hatóság figyelmébe!

Gyulafehérvár, 1884. febr. 10. é. n.

Az Első Erdélyi vasut államositása tárgyában még a mult év vége felé megindult tárgyalások immár befejezvék. A transactió végleges lebonyolítása előtt mir csak egy formalitás forog fenn s ez nem egyéb, mint a létrejött szerződés pontjainak a f. hó 14-én megtartandó közgyűlésen való bemutatása. — Igaz ugyan, ha ügyérdemileg determináljuk a közgyűlésben megjelenő részvényesek betolását és határozatképességét: az eddigi megállapodásokra jogukban állhatna gyakorolhatni a „veto” jogot, — de ne feledjük el, hogy az államositás keresztülvitelénél maga a magyar állam volt a kedvezményező, — ne feledjük továbbá, hogy az erdélyi vasuti vállalat részvényeseinek elsőbbségi kötvényeinek legnagyobb részét a kormány már régi időben csomósította s ekként a több szavazat számára, minden lehető ellenvetés dacára föltétlenül biztosított, — ennél fogva itt az idő, hogy Gyulafehérvár szabad királyi város, komolyan megfontolva a lakosság vagyonosodását egyrészt, másrészt pedig a város hagyományos történelmi multját — annak tekintélye és megizmosodása érdekeiben tegyen meg minden lehető — még mielőtt a magyar államvasutak központi hálózatának reorganisatiója a napirendről mint teljes egész egyszer s mindenkorra levétetnék.

Azon körülménnyel, hogy Gyulafehérvárra üzletvezetőség helyeztessék legott tisztában lehetünk. Tudjuk, hogy az fájdalom, nem ide,

hanem a művelet iránt már jó eleve érdeklődő s annak megnyerése végett kellő időben sorompóba lépett Arad városába határozottatott el — mely pedig hivatalos működését jelentékeny személyzetével e hó 15-től megkezdendi. Tehát városunknak üzletvezetőségről, forgalmi főnökségről ez idő szerint már álmodnia sem lehet. sem pedig ama bizonyos felügyelőségről — ami már magában is véve — nem egyéb h u m b u g. Ilyen a vasuti szervezetben nem existál. Ez nem egyéb mézesmadzag a gnál, a melyen a rágódás merőben hiabavaló.

A mult hibáit helyrehozni sokkal nehezebb, mint sorompóba lépni egy oly irányban, a melyen a biztos győzelmet nemcsak a méltányosság, hanem a város élénk társadalma diadalra juttathat. Ez pedig nem más, mint teljes egyetértéssel vivni ki a még lehetőt!

Gyulafehérvár állomás eddig ugyanis az első erdélyi vasut végállomása volt. Mint ilyen rendelkezési joggal volt felruházva egyrészt Arad, másrészt pedig Tövisig. Itt tenát a közlekedő összes vonatok reconstruáltattak s ezért a tartózkodás nagyobb lévén: ugye z, mint pedig a kérdésnél ily módon szükségessé vált személyzet mindenben megfelelt a város tekintélyének, a lakosság kényelmének.

Ki hitte volna azonban, hogy Gyulafehérvár, még ebben a részben is kérdésessé váljék? Ki hitte volna, hogy a szomszédos község a jelentéken Tövis, a közlekedés eme diszes hajtását lenyeséssel fenyegetse?

Pedig, ha ismét tétlenek lesznek a hivatottak, ismét megtörténik, hogy a vasuti indóház, épen úgy mint néhány évvel előbb Alvincz el-

vesztvén önrendelkezési jogát, úgy járhat mint a katona, ki a helyett hogy főhadnagygyá lépett volna elő, meg kellett elégednie az őrmesteri ranggal. — Így veszitheti el Gyulafehérvár is forgalmi fontosságát, megfosztatván még az étteremtől, a restaurációtól is. — A közlekedő vonatok 4—5 percnyi tartózkodása alatt bizony vajmi nehéz lenne fel és le szállaniok a státsággyűlésben évente itt lévő lelkipásztoroknak!

A teendő tehát nem volna egyéb, minthogy igyekeznék kivinni a város, hogy Gyulafehérvár megmaradjon rendelkező (disponáló) állomásnak szemben Tövissel. Ha ez még kieszközölhető: ugy a közeljövőben bizvást remélhetjük, hogy a brassói elágazás közvetlen innen történék s Gyulafehérvár ily uton módon a közlekedés egyik hatalmas csomópontjává válván: az általános igazgatás harmonicus vezetése e helyen magának méltó székhelyét szemelhetné ki idővel. Ekként kiköszörülhet volna az alig multban szenvedett csorba, mely bátran qualicálható a közöny és önámítás természetsszerű consequentiájának!

Legkevésbé sem az irhatnámág viselkedése, de a situatiók jól felfogott ismerete s e város iránt való ragaszkodásom bátorítottak fel arra, hogy ez alkalommal ujából egy pár jó indulatu figyelmeztetést koczkaztassak. Ha szavam, mint a pusztán kiáltónak szava, elhaló volna: „Dixi, ut silvavi animam meam!”

„Ami ma megtehetünk, ne halasszuk holnapra!” „A jogot — melyettőlünk elvesznek: visszaszerezhetjük, de veszve van az, — a mit önkénytel fela dunkl. . .”

Oláh Andor.

TÁRCZA.

Csendes észrevételek.

Gyönyörű idők járnak, mintha nem is zord téli évadunkat, hanem a nyár forró évszakát élők. Nem csoda, — fordított világ van. Azelőtt midőn valaki valamit mondott, előbb meggondolta, vajjon nem vadat akar-e mondani! és csak azután ejté ki száján. Most nem ugy. Példa rá: A. Cervus. Rémitően indegnált hangon beszél e héten megjelent helyi német lapunk „K. W.” Chronik cz. rovatában az én csekélységem felett. És ennyi mérget honnan eredtet? — Szegény! nagyon szívére találta venni, mult heti csendes észrevételeimben a neve előtt ékeskedő „deli vitéz” jelzöt. Sajnálom, barátom, hogy e két szó iránt oly nagy ellenszenvvel viseltetik, de hát én azt nem tudhattam! mert ha erről tudomásom, a világról sem teszem. Szemeüre hánya azon hibámat, hogy én a német dalkör tánczestélyén jelen volt rózsá és bimbókat névleg egybe fűztem és azt a közönség elé táltam. Azt mondja (ideirom, miután köztudomásu, hogy sorait nem igen olvasák) hogy az nem „chic”, nem „elegáns!” De hát az Istenért! Ha az udvari pálokról szóló referadáknaál (amint maga is bevallja) elég chic, miért ne volna az nálunk is?

Azt mondja többek között példakép felhozva, hogy: ha valamelyik esizm diamester kollegája pro quocumque felett bírálatot tart, úgy első sorban neki

kell jobban azt kiállítani tudni. Hm, hogy érti ezt k. „vitéz” amice, csak nem akarja azzal mondani, hogy — csizmát ír? Oh, ha ezt úgy érti, ugy az öné a babérkoszoru, melyhez különben is már hivatásánál fogva igényt formálhat.

Aphorisma. Hogy „deli vitézünk” A. Cervus, német hírlapirodalmuaknak eme kimagasló csillaga a puskaport fel nem találta, azt gyanítottam, de, hogy még híreről sem hallott, oh! ezt már abszolute nem hittem volna!

Fennt említett urnak ezikke végén laptársunk t. szerkesztője által is egy „csendes észrevétellel” megszerencsésített. Amin ugyan nem volna semmi felemlítésre méltó, ha azzal együtt ki nem mutatná, miszerint még tudomása sincs azon tárgyról, melyhez hozzá szól. Mert ha elolvasta említett soraimat, habár megjegyzendő, miszerint daczára hogy 15—20 éve eszi a magyar kenyeret, mégis azt se tudja mi fán termett a magyar szó, úgy láthatta volna, hogy abban semmi individuum megtámadva nincs, és hogy az semmi egyebet nem tartalmaz, mint a mit címe igér: „csendes észrevételeket.” Vagy tán elolvastatta más által és nem jól értvén, ugy járt volna, mint most karácsonkor, midőn lapjában vezércikket ír az ünnepe szentségéről és mindamellett nagy demosthenesi ékesszólással a végén oda csattan ki: vegyetek a gyermekeknek ajándékokat, örven lezasszátok meg, de, hogy nagy költségbe ne verjétek magatokat és mégis értékes holmikhöz jussatok, menjetek . . . hoz

(saját czime, lévén nála kaphatók holmi 2 krros tuczat portéka) ott keresztényenl veszitek, mely magában garancia, hogy nem rövidítettetek meg! Hm, Hm! egész amerikaias reklam! Hja, haladunk!

Egy forint viszontagságai. Egyik fiatalnak maga sem tudja, miuton, birtokába jutott, ha jól gyanítja, egy t. hadnagy szives közbenjárása folytán, egy rongyos forintnak s mintha a forint maga sem akarna tovább vándorolni, esőkönyösen ragaszkodott uj gazdájához.

De ugyanezt, sajnos, gazdájáról nem lehetett mondani, mert minél tovább voltak együtt, annál jobban és jobban kezdé szívére venni ez állhatatosságot, sőt utóbbi már anyira lelkére vette, miszerint félni lehetett, hogy melancholiába esik.

Egy izben egyik barátja, kit szive fájaldalmának bizalmasává tett, rajta segitendő, felajánlott a rongyos forintért erős 80 krt. Persze, hogy két kézzel is ragadta eme ajánlatot, hiszen, hogy csak már ez ártatlan, de ugylátszik mégis konokul hozzáragszkodó forintjától szabaduljon, még olcsóbban is odaadta volna!

Az alkun tehát szívvel-lelékkel kapott. S a forint egy bolygó zsidó módjára folytatta félbeszakadt vándorutját.

Midőn megszabadult rongyos, de már is tudtán kívül általa megkedvelt forintjától, ugyan örvendett, de nem gondolta, hogy annyira hozzászokott, miszerint hiányoznia fog, s így na.n csoda, ha egy alkalommal, midőn barátjának lakását felkereste, hangjában tele részvetés kíváncsisággal tudakozódott kedves forintja további sorsa felől.

Egyleti élet.

A gyulafehérvári halotti társulat f. hó 10-ikán tartotta közgyűlését.

A gyűlés nagy látogatottsága jele azon érdeklődésnek, melylyel a társulat ügyeit a tagok kísérik s talán jele még életrevalóságának is.

A tárgyalás menetén Avéd Jákó elnök megnyitván a gyűlést, kifejezést ad annak, hogy a társulat tagjai igazán bámulhatnak azon, hogy nem azt látják ma az elnöki széken, kit ez előtt három évvel arra a székre megválasztottak, elmondja azután ezen esemény történetét röviden s kinyilatkoztatja, hogy a bizalomért egyelőre csak a választmány tagjainak mondhat köszönetet, mivel csak ez választotta meg, pedig az alapszabályok az igazgatóság megválasztását a közgyűlésnek tartják fen s ennél fogva csak akkor fogja joggal magát az egyesület elnökének tekinthetni, ha a közgyűlés a választmány választását helyben hagyja. Ennél fogva kitűzi a kérdést, hogy a közgyűlés miként akar intézkedni az igazgatóságot illetőleg? . . . A közgyűlés élénk éljenzések között a választmány választását helyben hagyja, minél fogva az igazgatói teendőket Avéd Jákó, a pénztárnokival Klemens János, az ellenőrivel Orbán Lajos bízták meg.

Elnök ezután megköszöni a közgyűlés b. zalmát kijelenti, hogy szigorúan ragaszkodik úgy a maga részéről az alapszabályokhoz mint megköveteli, hogy minden egyes tag azokhoz szigorúan tartsa magát mert csak így reméli biztosítani a társulat jövőjét. Ha a múlt tapasztalatait tovább is éreznie kellene, úgy később arra is, hogy a fizetni nem akaró tagokat mind töröltesse a társulat kebeléből, ha mindjárt csak a pénztárnokkal ketten maradnának is. Mert hiszen láthatja a közgyűlés, hogy még a hátralékos tagok között sincs egyes tag, kinek családja a haláleset alkalmával a társulattól az ötöt megillető részt ne követelné, ha tehát a társulattól fizetést várnak, fizessenek pontosan a tagok is, hogy legyen a pénztár m. b. l. a fizetéseket eszközölhesse. Ez a dolog rendje. Tekintve pedig, hogy számos pénz és más bajok juttek a multról át, a jövőre elnök kijelenti, hogy ő mindent megtesz a bajok kitisztítására de a mult eseményeiért s azok lebonyolításáért semmi felelősséget nem vállal el, hanem a jövőben tetteiért kész bármikor felelni, s kéri ezen nyilatkozatot jegyzőkönyvben udomasul venni, mi meg is történt.

Ezek után elnök nyilatkozik a vagyoni állásra vonatkozólag, melyet mivel a számadásokban a pénztárnokot érintő, némi differenciák merültek fel, most elő nem adhat, de néhány nap multán a pénztár teljes vagyoni állása meg fog állapítani s akkor közhírré fog az eredmény tételni. Ezen jelentés tudomásul vétetve elhatározatott, hogy egy hó mulva újabb közgyűlésen hirdettessék ki az eredmény.

Elnök felolvassa most a választmány által 1883. febr. 3-án hozott határozatokat a hátralékok és a dékán díjai valamint a pénztárnok jövőben való kezelése felől és kifejtette ezek kapcsán, hogy az ezután történő halálesetek alkalmával a dékán szelvényes könyvvel szedi fel a díjakat úgy hogy minden nap az azon napon gyűjtött összeget kötelese beszolgáltatni a pénztárba, de a hátralékokat mindenki maga köteles a pénztárnokhoz 6 hó lefolyása alatt elvinni. Tudomasul vétetett.

Ezek után a választmány egészen újból való választása ejtetett meg. Közmegállapodás úján közfeikiáltással megválasztottak.

Hja, édesem, szóla barátja, ki melleleg mondva egyik k. ügyvédünknek irodabójtárja — a forintot története igen kalandos, egész regény és miután tudom, hogy nem vagy egészen közönyös sorsa további fejleményei iránt, elmesélem, de egy kissé hosszú, azért barátom, jer ide, tedd magad komod; nesze, gyujts szivarra, így ni, és most, figyelj:

Azon napnak következő reggelén, melyen alkunkat megkötnék, találkoztam egyik közös barátunkkal, tudod, ki a . . . banknál van állomásban, s megkértem, miszerint saivességből igye magával és kerje meg pénztárnokát, hogy cserélje be.

Barátunk szokott előzékenységgel megígérte, hogy a mi tehetségében leendő, megtesz, és még ma megkeresi pénztárnokát, hogy forintunk tovaliferálásán lendítsen.

S azzal elváltunk.

Délben azonban eljött hozzám, s monda, hogy pénztárnoka ugyan kész a forintot beváltani, de csak 50 kr. erejéig, és így inkább visszahozza.

Ezt már helyesen tevéd, felelém, mert a forint magamnak is több van, de különben is, füzém hozzá, még ma lesz elég kedvező alkalmam, rajta tudni. S miután megköszöntem érdeklőmben tett fáradságát, egymásnak köszöntve, sietünk irodáinkba.

De apropos, szakítá télbe barátom elbeszélés t nem iszunk egyet? — Nézd, ez valami felséges ital, egyenesen a püspöki pinczéből jön, és mialatt ezt monda, almárioma fenekéből kihuzta egy nagyhasu üveget aranyszínű tartalommal, melléje tett két poharat, és midőn a teletöltés processzusának is eleget tett, egyet koczinva a kedves forint boldogságára, kiürítettük.

Egy friss szivart elem téve, mely eredetét büszkén Havannából vallá — és ha jól tudom, hát Ha-

Végül Vajda Mihálynak azon indítványa, hogy azon öt haláleset után járó követelések ügye, miket az igazgatóság azért nem adott ki, mert az illetők hátralékban voltak, a közgyűlés intézte most végleg el, hogy ama követelések fele kiutaltatik ugyan, de csak akkor fizetendő ki, midőn a hátralékokból annyi begyül.

A gyulafehérvári veres kereszt-egylet f. hó 12-én d. u. 4 órakor a tanácsház nagytermében tartott évi közgyűlésen

felolvasott évi jelentést

Tekintetes közgyűlés!

I. Egyletünk a jelenlegit megelőző rendes évi közgyűlést 1883. évi február 15-én tartotta meg, a mely alkalommal a sorshuzás után kilépett tagok 1/3-da helyét a választmány új tagok beválasztása által egészítetett ki.

Tárgy nem léte miatt a lefolyt évben a választmány csak 2 ülést tartott.

E két ülésnek fontosabb határozatai, a következők voltak.

a) Megválasztott titkár Dr. Mohay Sándor ur állásáról lemondván, helyébe a jelen közgyűlés Popp György lett a titkári teendővel megbízva.

b) A központ feladatává tette a választmánynak a beteg ápolónék intézménye fejlesztését és ápolását. — A választmány azonban kimondotta hogy ezen intézményt itt helyt, ez időszerint még nem léptetheti életbe, mert arra nincs alkalom, a mennyiben itten helyt nem létezik oly kórház, melyben a kellő gyakorlatot eltalajdoníthatnák, s elméleti oktatásukra sem válaikozhatik senki.

Hogy pedig az egylet saját költségén küldjön ápolók kiképeztetés végett fel Budapestre. erre az egyletnek nem áll kellő pénzösszeg rendelkezésre. — Ezért ejtetett el ezen intézménynek városunkban való életbe léptetése.

c) Koncz Gyula választmányi tag a városból eltávozáva, helyébe Gidófalvy ft. G. ur választatot be.

d) A maros-váradjai tűzkárosultak javára a választmány 6 ft 40 kr. pénzsegélyt szavazott meg.

e) A választmány humanitárius hivatását tágasabb körbe szándékozván teljesíteni, a tél beálltával elhatározta, hogy a szegénysorsu iskolás gyermekek ruházatára alapja javára valamely mulatságot rendezzen. Ennek végrehajtását, a választmány női osztálya volt szives magára vállalni, kinek működését még mindég sikerdus áldás kíséri.

A női választmányi tagok buzgólkodásának és városunk polgársága adozat készségének köszönhető hogy a mult évi december 17-én rendezett tombola estély, egy a kiállításra nézve, mind pedig sikere tekintetében, fényes volt, s így egyletünk városunkban, nem csak a humanitárius, hanem az egyesületi és a társadalmi élet fejlesztésére is jó hatással volt. Ezen estély tiszta jövedelme 351 ft 20 kr. volt, ebből e központot megillető 1/3 teszen 117 ft 08 krt. — A fennmaradó 234 ft 12 krból pedig kiadatott készpénzben a helyi kisededőv intézetnek 25 ft s azon belül a kisorsolt, de ki nem vett tárgyak is.

A megmaradt 209 ft 12 kr. árán pedig 72 iskolás szegény gyermek segélyeztetett gúnyanyamival.

A választmány indítványozza, hogy a női osztálynak sikeres működéséért jegyzőkönyvi köszönet nyilvánítsassék.

II. Az egylet tagjairól. Az egyletnek a lefolyt évben volt, a) alapító tagja 17 b) rendes egy forintos

vanna sziget marosportusi szivargyárából — beszéde fonalat tovább fűze.

A kedvező alkalom emígyen kínálkozék: délután ügyvédem 300 forinttal elküldött egyik vidéki kliense számára bélyegeket venni, a pénz 100 forintként 3 csomagban volt keresztükötésbe téve, abból kihuztam egy főrest és belecsempésztem az én rongyos forintomat és így teljesen azt vélém, hogy a legszerencsésebb módon megszabadultam közös szenvedésünktől:

Hja, de ember tervez, Isten végez!

Másnap egész diadaluttasan betoppam hozzám barátunk, ugyanaz, kit először felkértem a forint tovaexpediálására és képzeld csak! mit prezentál elem? ! semmi egyebet, mint famozus forintunkat!

Igen, — és még hozzá nevetve mondja:

Nesze pajtás kedves rongyosod, keress fel vale jobb hazát, itt Fehérvárt számára már nem ragyog semmi eshetőség, de előbb add csak ide a helyette vett jó forintost!

Tyűh! hát ez hogyan jött birtok odba!?

Hahahaha! kezdte újra nevetni, ugye e ezt nem hittéd volna. De ne légy kíváncsi. A dolog igen egyszerű, Hald! Te a tegnap itt meg itt 300 frtért bélyegeket vásároltál. Neinde? Nos, azon uri ember kitől a bélyegeket vetted, ugyanazon pénzt tegnap hivatalunkba hozá, hol pénztárnokunk átoltvasás céljából felcsomagolván, közte foltos és könnyen felismerhető forintodat fel lelé. De jól tudod, hogy felkerésed folytán már én megkerestem volt annak ki-cseréléseért, és így pénztárnokunk mindjárt tisztába jött a melyik firmához fordulás dolgában.

Behivatott tehát irodájába, átadta forintodat és szigorúan meghagyá, miszerint adjam vissza előbbi forgalmomba hozójának azon megjegyzéssel, hogy ha

tagja 263. összesen 280. Ezek kivül a lefolyt évben elhalt 7 városból eltávozott 12, maradt 261.

Az év folyamán még belépett 2, s így az összes tagok száma jelenleg teszen 263. Ezek közül a tagdíjt befizették 201. A további fizetést megtagadta 32. Még nem fizettek, de a további fizetést nem tagadta meg 30. Ezek tehát hátralékban vannak csak.

Azon tagokra nézve, kik a további fizetést megtagadták, méltóztassék a t. közgyűlés elhatározni, hogy töröltessenek e ki az egylet névsorából illetőleg ez irányban tétessék e javaslat a központ-hoz, vagy pedig hogy a tagsági díjak esetleg kényszer utján hejtassanak fel?

III. Pénztári kezelés. Bevétel. Pénztári maradvány 1882. év végével 348 ft 51 kr. Tagsági díjakból 1883-ba bejött 201 ft. Lakarékpénztárilag kezelt tőkék kamatai 1883. évben tettek 63 ft 86 kr. Mulatságok rendezéséből bejött 351 ft 20 kr. A sorsjegyek eladásából 26 ft. A felszerelvények alapja tesz 450 ft. Az egylet tulajdonát képező 10 darab sorsjegy 50 ft. összesen 1490 ft 57 kr.

Kiadások. A központba beküldetett 236 ft 88 kr. Kezelési költségek 13 ft 5 kr. Jótékony czélokra 240 ft 52 kr. összesen 490 ft 45 kr. Levonva e bevételből vagyis 1490 ft 57 kr. a kiadást 490 ft 45 kr. marad 1000 ft 12 kr.

Levonva ebből a tagságdíjak és a mulatságok jövedelme egy harmadát vagy is 184 ft 8 kr. mind a központot megillető részt marad 816 ft 4 kr. mint az egylet szabad rendelkezése alatt álló vagyon.

A pénztári kezelésre vonatkozó könyvek és okiratot azon kéréssel terjesztetnek elő, miszerint a t. közgyűlés azok megvizsgálására egy 3 tagu bizottságot méltóztassék kiküldeni, a mely jelentését még a jelen ülés folyama alatt terjessze be.

IV. A központi fontosabb leiratai.

1. Részletes utasítása főök és városi és megyei választmányu egyletek közgyűlése megtartása alkalmával követendő eljárásáról.

2. A központ elismerését fejezi ki, az itteni egylet működése felett.

3. Tudomásul vette a mult évi közgyűlés azon határozatát, mely szerint a jövőre rendezendő mulatságok jövedelmenek esetről esetre meghatározandó bizonyos része a helybeli kisededőv intézetnek jutassék, azonban azon mulatságok tiszta jövedelmének egy harmada mindég beküldendő. Ezek a fontosabb leiratok tartalma.

V. Végre az 1884. év költségvetés tervezetét kell még előterjesztenünk.

I. Betételek. Pénztári maradvány 1883. évre a központot megillető s még huluap beküldendő 184 ft 8 kr. jutalék levonása után 316 ft 4 kr. Tagsági díjak jövedelme 200 ft. Kamatok 42 ft. Felszerelések alapja 450 ft. Sorsjegyek ára 50 ft. Mulatságokból 50 kr. összesen 1108 ft 4 kr.

II. Kiadások. Jótékony czélokra 50 ft. A tagsági díjak és mulatságok kezelési költségek 50 ft. Jövedelemből a központot megillető egy harmada 83 ft 32 kr. összesen 183 ft 32 kr.

Levonva az összes bevételből ugy is 1108 ft 4 kr. A kiadást 183 ft 32 kr. Marad 1884. év végén 924 ft 72 kr., mint pénztárképpapírokban és pénzkészletben.

Méltóztassék jelen jelentést tárgyalás alá venni és a választmánynak 1883. évre a felmentvényt megadni.

A választmány.

ezen megcsonkított és ügyetlenül összeillesztett, az állam adosságát folyton emlékeztetbe hozó nótát még egyszer közkézen találná forogni, hát meggyül a — bajunk.

S így — végzé barátom elbeszélését — újra a kiindulási ponton volnánk, és ha őszintén meg kéne vallanom az igazat, hát én már bánom az alkut, mert tevé hozzá bánatosan, nekem is nyomja már a lelkeim.

Néhány percnyi mély hallgatás után szemeimbeo szivem minden részvétét összpontosítva szintoly érzelemtől telt tompa hangon kezdém szónoklani:

Barátom! Szerencsétlen historiád mélyen megindított és ha meggondolom, hogy annak közvetlen okozója én magam vagyok, önszényteleaül is mély bánat fekszik szivemre, köny tolu szemeimbe. Bruder, tudod mit, adok 50 krcut a forintért! Giit!?

Hát te neked minek! Hisz attól soha életedben meg nem menekülnél!

Tudom, oh nagyon jól tudom, édes pajtíkáim hogy végzetünk elől meg nem menekülhetünk, és nézd, épen azért, mert kezdsm hinni, hogy az ur Isten maga akarja, hogy attól magam meg ne fosszam. Én — vissza váltom.

Nesze barátom, szóla mélabus hangon, és elővevé a végzetes forintot, átadá nekem.

Most már a forintot üvegáramba tettem és ott diszolg ágyam felett szobámban, mintegy emlékeztetve a mulandóságra és eszembe hozva a biblia ama szavait!

Porból lettél, porrá válsz!

Kákay Aranyos Nr. 7.

VEGYES.

— **Nyilvános** számadás. A gyulafehérvári kisedővő egyesület saját intézete javára február hó 9-én megtartott táncz-estély bevételeiről. Összes bevétel tesz 124 frt. 80 kr. Kiadás: 73 frt 50 kr. Maradt tiszta jövedelem az intézet javára 51 frt 30 kr. — Felülzetesek: Ningu püspök Lönhart Ferencz 10 frt. Lukács Béla 5 frt. Dr. Barts Ferencz 1 frt. 50 kr. Rainai Ignác 5 frt. ifj. Kerekes János 2 frt. Papp Gyula 1 frt. 50 kr. Jocksmann Nándor 1 frt 50 kr. Andrásy István 1 frt. 50 kr. N. N. 2 frt. Nagy Imre 2 frt. Fábian Sándor 2 forint. dr. Náthán 1 frt. Kolosy Antal 5 frt. Volz 1 frt. Weiss Eduárd 5 frt. Jakabffy Albert 1 frt 50 kr. Weiss főrabbi 1 frt. Cirlea János 50 kr. Cirlea Mihály 50 kr. — A tisztelt adakozók az intézet nevében fogadják hálás köszönetünket. —

Novák Ferencz,
elnök,

Fröhlich Gyula,
titkár,

— **A kisedővő bálja** f. hó 7-én e te gyéren volt ugyan látogatva, de mégis eléggé pártolva arra, hogy k. b. 50 frt. tiszta haszon jöjjön létre s a jelen volt vendégek kedélyesen, mondjuk igazán háziasan és fesztelenül mulassanak. A francia négyest 28-30 pár tánczolta. Ott láttuk leginkább azokat, kikről amúgy is tartjuk, hogy a kisedővő intézményét szívükön hordozzák s adakoztak rá, de el nem jöttek azok, kik szintén szívből lélekből támogatják az intézményt, de a körülmények akadályozták a megjelenésben. Mondhatnók, hogy e tekintetben a papság és tanári karnak köszönhető a tiszta eredmény. És mondok egyet, nem bánva, ha a fél város meg is haragszik érte. Azt mondom t. i. hogy a papság, mely alásponjtjánál fogva nagyon helyesen, csak óvatos megfigyelés mellett támogatja ezen a tézmenyt, a jelen alkalommal is többet tett, mint azon nagy mondásokat kockáztató nemes világi atyafiak, kik az intézményt felhasználják s kik annak idejében annyira hánytorgattak, hogy a nagy közönség és nem a papság tartja fenn a kisedővőt s tehát telekezeti jellege nem lehet. Itt is beigazoított Gyulafehérvár nemes közönségének s z a l m a tüze. Vajha ezen estély alkalmával végéte érte volna!

— **Pavletics Irma** kisasszonyt hir szerint Nagy Gyula illeték kiszabási fogalmazó e napokban jegyezte fel. Szívünkben örvendünk, a midőn két nemes szív egymáshoz való közeledését constatálhatjuk, a magyarok istene áldja meg a köntendő frigyét.

— **A városunkban lakó altisztek** bálja f. hó 12-én kitűnően sikerült. A bált megelőző concert hat darabját a helyi zenekar figyelmet és megelegetést keltőleg játszotta el, s nagy tapsvihart aratott jutalmul. A sétatéri kioszk nagytermet a közönség zsufozásig foglalta el s a katonai és czivil előkelőség is nagy számmal volt képviselve. A concert után a fiatalok tánczolni kezdtek, mely másnap 7 órakor végződött be. Volt jó kedv, nagy meleg, füst, étel ital drágaság és a tánczoló karambolja bőviben. Elvezettel tánczolni a nagy sokasság miatt nem lehetett, már t. i. ha magában a tánczban van élvezet is s az élvezetet a tánczólo nem más oldalról keresi.

— **A f. hó 19-én tartandó** korcsolyaegyleti tánczvizgalomra a meghívók immár kiosztattak s vidékre is küldettek. Ha azonban tévedésből valaki nem kapott volna és arra igényt tart: sziveskedjék ezirant Mihályes Zsigmond gyógyszerész Urhoz fordulni. Oláh Andor, b. b. titkár.

— **A korcsolya egyesület bálbizottságának** bálanyául országgyűlési képviselőnk Lukács Béla nejet szül. Gajzago Fatime ő nagyságát sikerült megnyerui. E körülmény magában mar elegendő biztosítékát képezi annak, hogy e tánczvizgalom a gyfvári farsangi idénybe rendezett és rendezendő multságok legfényesebbje leendő. Nem csoda tehát, ha nem csak a helybeli, hanem a vidéki közönség is nagyban érdeklődik e bál iránt.

— **Kapcsolatban** a fennebb közölt és a legközvetlenebb forrásból merített hírrel, fel vagyunk hatalmazva annak kijelentésére, hogy nagyenyedi laptársunk a „Közérdek”-nek mult vasárnap számban megjelent ezzel ellenkező hire minden alapot nélkülöz.

— **Mezőgazdaságunk** általános fejlődése az újabb időben elhódítja a termelés és forgalom ama tényezőit is, melyek tekintetében eddig meglehetősen az idegen befolyás gyámsága alatt állottunk. — Ály örvendetes forgalmat mutat a mezőgazdaságilag főfontosságú vetőmagtermelés és magkereskedés is, a mennyiben hazánkban termelt gazdasági magvakból statisztikai adatok tanúsága szerint, már meglehetősen kivitelünk van, holott még csak néhány évvel ezelőtt tetemes import utján

adóztunk a külföld haladottabb államainak, — tehát e részben is sikerült: termelésünket az idegen — semmi tekintetben sem előnyös — befolyástól függetleníteni. Mezőgazdaságunk integrálo része: a magtermelés és üzlet helyzetének ezen kétségtelenül kedvező változását mondhatjuk, egyenesen azoknak köszönhetjük, kik a kellő szakértelemmel és fáradsáttal törekvéssel szentelték tehetségüket és munkájukat a gazdaságilag oly végtelenül fontos magkereskedésnek, — ezek között első sorban kell elismernünk ama kiváló szolgálatokat melyekkel az évek során át vas-következetességgel és szívós kitartással előre törekvő Mauthner Ödön budapesti magkereskedő czég, gazdaságunk ez irányu fejlődését előmozdította. A fennebb érintett kedvező alakulása viszonyainknak, főleg a gazdasági magvak fejlődő kivitelét, mely egyértelmű a termelés jobb értékesítésével, tehát a gazdálkodás nagyobb hasznával, jó részben ezen előnyösen ismert s a gazdavidág közbecsülésében részesülő czég lankadatlan fáradozásainak köszönhetjük és részünkről mindazoknak, kik e czég működését és eljárását megismerni kívánják, melegen ajánljuk, hogy annak most megjelent gazdag tartalmu gazdasági — konyhakerti- és virágmag-főárjegyzékét — mely kívánatra, a czég által (Bpest, Koronaherczeg-utca 18. sz.) bárkinek, készséggel megküldetik — figyelmünkben részesítsék és a czég által a mezőgazdaságunk általánosán tett hasznos szolgálatokat maguknak is biztosítani törekedjenek.

SZERKESZTŐ **AKADÉMIKUS**:

HIRDETÉSEK.

Sz. 3988—883.

tkvi.

ARVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak Dianu Alexandru és neje végrehajtást szenvedők elleni 122 frt 34 kr. tőke követelés és járuléka iranti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírószág területén a bervei határon fekvő a bervei 125 sz. tjkben A+1—12 rsz. tekvore 358 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi február hó 27-ik napján délelőtti 9 órakor a bervei községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1883 évi december hó 17-én tartott üléséből.

A kivonat hitelél

Dobolyi Ferencz, kiadó.

Sz. 3989—388.

tkvi.

ARVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Alsófehérmegyei tiszti ügyésze a kir. kincstár nevében végrehajthatónak bervei Leister Rozsua születetti Szegedi és társai végrehajtást szenvedők elleni 114 frt 49 kr. tőke követelés és járuléka iranti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírószág területén a bervei határon fekvő a bervei 127 sz. tjkben A+1—10 rsz. fekvőkre 449 frt. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 27-ik napján dél előtti 9 órakor a bervei községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében

a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1883. évi december hó 17-én tartott üléséből.

A kivonat hitelél.

Dobolyi Ferencz, kiadó.

Sz. 3987—883. tkvi.

ARVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy Alsófehérmegyei tiszti ügyésze a kir. kincstár nevében végrehajthatónak bervei Vamea Vasilie és Cionca Oana sz. Vamea végrehajtást szenvedők elleni 70 frt 06 kr tőke követelés és járuléka iranti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. jbi-róság területén a bervei határon fekvő a bervei 69 sz. tjkben A+1—16 rsz. fekvőkre 740 frt. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 26-ik napján délután 3 órakor a bervei községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százal. készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkkvi hatóságnak 1883. évi december hó 17-én tartott üléséből.

A kivonat hitelél

Dobolyi Ferencz,
kiadó.

Bérbeadandó ház!

Gyulafehérvárt a várban egy egészen önálló kényelmes lakás gazdasági épületekkel f. év **április 1-től** kezdve több évre haszonbérbe vehető. Bővebb értesítést nyerhetni

Szentmiklós Jenőtől.

Sz. 3986—883. tkvi.

ARVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

A gyfvári kir. törvényszék mint tkkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak bervei Stefan és neje Leister Katalin végrehajtást szenvedők elleni 87 frt 81 kr. tőke követelés és járuléka iranti végrehajtási ügyében a gyfvári kir. járásbírószág területén a bervei határon fekvő a bervei 48 sz. tjkben A+1—7, 9. 11. 13. 15. 17. 19. 21. 23. rsz fekvőkre 874 frt. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 26-ik napján dél előtt 9 órakor a bervei községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkkvi hatóságnak 1883. évi december hó 17-én tartott üléséből.

A kivonat hitelél

Dobolyi Ferencz,
kiadó.

MEGHIVÁS.

A GYULAFEHÉRVÁRI TAKARÉKPÉNZTÁR részvényesei

1884. február hó 14-én délután 3 órakor

az intézet helyiségében tartandó

XII-ik

RENDES KÖZGYŰLÉSÉRE

TISZTETELETTLETT MEGHIVATNAK.

TÁRGYAK:

- 1) Az igazgató választmány jelentése az 1883. évi üzlet lefolyásáról és eredményéről.
- 2) A felügyelő bizottság jelentése, valamint az 1883. évi vagyoni mérlegre és tiszta nyereségre felosztására vonatkozó véleményes előterjesztése, esetleg a számadók felmentése.
- 3) Elnök és alelnök választása.
- 4) Hat igazgató tag választása 3 évre.
- 5) Hét felügyelő bizottsági választása 2 évre.
- 6) Három számvizsgáló tag választása 1884. évre.

A szavazati jog gyakorlása végett, kéretnek a részvényesek, hogy részvényeiket a közgyűlés előtt 3 nappal a takarékpénztári hivatalba beadni sziveskedjenek.

Gyulafehérvártt, 1884. február hó 1-én.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

A gyulafehérvári takarékpénztár közhírré teszi, hogy a Gyulafehérvártt a főtéren **ujjonnan épült nagyszállodai s kávéházi helyiség**, mely áll 20 szoba, kávéházi nagyterem, étterem játékszoba és mellékhelyiség, emeleti tánczterem és megfelelő pinczéből, továbbá a közvetlen szomszédságban levő 8 szoba s mellékhelyiségekkel, istálló és szinzel ellátott kocsmá **1884. október 1-től kezdődőleg 6**

évre, zárt ajánlati eljárás mellett bérbeadatnak.

Ajánlatok f. évi ápril 1-éig a takarékpénztári igazgatósághoz nyújtandók be; az ígért évi bérösszeg 10 százaléka, mint bántapénzzel ellátva.

4400 frton aluli ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

A bérbeadási feltételek a takarékpénztár hivatalos helyiségében megtekinthetők.

Gyulafehérvár 1884. február hó 10-én.

A gyulafehérvári takarékpénztár igazgatósága.

Sz. 3951—883 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy királyi kincstár uradalmi ügyesség végrehajthatónak akmári Pucza Pável hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 20 frt — kr. törke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári királyi járásbírószág területén az akmári határon fekvő az akmári 112 számú tkben A + 1. 2. 5. 6. 7. 9. 11. 13. 15. 17 rsz. fekvőre 575 frt 50 kr. becsárban az árverést elrendelte. és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 27. napján délelőtti 9 órakor az Akmár községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzbe, vagy az 1884. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1883. évi decz. hó 17-én tartott üléséből. — A kivonat hitelül: **Dobolyi Ferencz**, kiadó.

Sz. 3994.—1883. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak bervei Peserariu Gavriila és társai végrehajtást szenvedők elleni 58 frt 36 kr. törke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírószág területén a bervei határon fekvő, a bervei 224. sz. tkben A + 1—8. rsz. fekvőre 327 frt becsárban az árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 29. ik napján délután 4 órakor a bervei községi háznál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnak, 1883. decz. hó 17. tartott üléséből. A kivonat hitelül: **Dobolyi Ferencz**, kiadó.

Sz. 3990—883. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak bervei Szegedi Mátyás gornyik végrehajtást szenvedő elleni 55 frt 36 kr. törke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírószág területén a bervei határon fekvő a bervei 138 sz. tkben A + 2. 3. 5. 6. 10. 11. 12. 16. 27—30. 36—41. 43. 45—47. rsz. fekvőkre 545 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi február hó 28. ik napján délelőtti 9 órakor a Berve községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzbe, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint tkvi hatóságnak 1883. decz. hó 17. tartott üléséből: A kivonat hitelül: **Dobolyi Ferencz**, kiadó.

Sz. 3992—1883. tkvi. Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak Vintiánu Niculae a Ali és neje végrehajtást szenvedők elleni 283. frt 55 kr. törke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírószág területén a bervei határon fekvő a bervei 200 sz. tkben A + 1. 7. 9. 11. 13. 15. 17. 20. 22. 24. 26. 28. rsz. a. és a 487. sz. tkben átjegyzett 18 rsz. fekvőre összesen 865 frt. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi febr. 29. ik napján d. e. 9 órakor a bervei községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is elfognak adatni. — Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. A gy. fehérvári kir. törvszék, mint tkvi hatóságnak, 1883. decz. 17-én tartott üléséből.

A kivonat hitelül: **DOBOLYI FERENCZ**, kiadó.

Farsangi idényre!!!

CSIKI IMRE

női és férfi divatáru raktárában

Gy. Fehérvártt főter Apácák során.

Rendkívüli árleszállítás.

Szép és gazdag választéku áruimat a vételáron alól is a n. é. közönség rendelkezésére bocsátom.

Farsangi idényre.

Belépkök, tartalanok garnitúrák és egyes virágok, keztük, saténok, gázérok, legyezők, topánok, rússsek, vaianciennes, breton, brüssler, quipür csipkék többféle színekben, atlasz és bársony szövetek, ugyszintén szalagok minden színben, menyasszonyi koszorúk és fátylak és még több divatos czikkeket.

tisztelettel

Csiki Imre.